

Riturile de trecere în spațiul digital de la diseminarea locală la cea globală

Adrian STOICESCU

Universitatea din București

Această lucrare a fost realizată în cadrul proiectului “Cultura română și modele culturale europene: cercetare, sincronizare, durabilitate”, cofinanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, contractul de finanțare nr. POSDRU/159/1.5/S/136077

Ritul de trecere în forma tradițională

- Triliminalitatea schimbărilor ontologice sau de statut;
- Grad înalt de conformare impus de stabilitatea normei tradiționale;
- Contextualizări spațio-temporale;
- Valorizarea apartenenței comunitare prin conformare la tradiție;
- Practicile sunt deprinse și performate în interiorul grupului;
- Formele de abatere sunt sancționate;
- În interiorul comunității, gradul de variabilitate este minimal
- Modificarea apare ca urmare a unui proces de acceptare din partea grupului din comunitatea respectivă

Ritul de trecere în forma neo-tradițională

- Forme de neo-tradiții: *tradiții inventate* (E. Hobsbawm), *neo-construcții*, *reconstrucții* (H. Zheng), tradiții orizontale;
- Materializare în comunități cu grade diferite coeziune, poate chiar în sensul lui Anderson de *comunități inventate*;
- Slăbirea sensului comunității dezvoltă complementul slăbirii tradiției (retro-tradiției), căutarea unui sens de legitimare identitară de grup pe fundalul slăbirii identității colective, substituirea principiului identității constrânse grupal cu acela al negocierii propriei identități;
- Recompunerea din imagini disparate și, poate, eterogene, a unei noi forme de identitate, utilizând surse diverse;
- Grad mare de fluiditate, adaptabilitate și proteism;
- Forme și trăsături diferite în funcție de tipul de trecere: mai mare tendință de conformare a practicilor de înmormântare, mai mare grad de inovare a practicilor de naștere și nuntă.

Raportul cu digitalul conectat:

- Regăsirea ambelor forme amintite în varianta conectată;
- Multiplicarea publicurilor care pot recepta informația culturală;
- Două categorii de situri de diseminare:
 - 1) siturile de prezentare a) instituționale sau cvasiinstituționale
 - b) de popularizare semi-specializată
 - c) de popularizare condiționată (furnizori de servicii care sunt legate de treceri)
 - 2) situri de negociere - forumuri, bloguri, loguri, situri termatice care permit conectare

Impactul mediului digital prin situri de tip negociere:

- Remodelarea tradiției în general și a identității individuale în particular prin substituția acceptării normei cu negocierea acesteia
- Substituția surselor de modele introducerea principiilor *crowdsourcingului*
- Figurarea neo-tradiției ca e-tradiție: principiile prosumerimului
- E-tradiția – dublă raportare – rezultat al crowdsourcingului și date de intrare în proces pentru un potențial nou construct identitar ulterior
- Rezultatul principal – înlocuirea principiului iterativ cu un model care funcționează simultan ca interativ condiționat și inovativ.